

Beograd poslednjih godina privlaci sve vise i vise gostiju iz celog sveta, i to ne samo zahvaljujući svom bogatom istorijskom nasledju. Ovaj sve zivotniji grad mesto je gde živi oko 1.800.000 stanovnika, i gde se nudi vise od pola miliona radnih mesta, kako onima koji u njemu žive, tako i onima iz blizeg okruženja u Vojvodini i Centralnoj Srbiji. Sve dinamičniji ritam u razvoju u stambenoj i radnoj sferi približava se onome u ma kojoj od zapadnoevropskih metropola. Sve je vise domaćinstava sa samo jednim clanom, i sve vise zahteva za sto vecim stanovima. Porodice su sve manje i manje brojne. Sve je vise visoko-tehnologizovanih radnih mesta u tercijarnim servisnim sektorima, a sve manje poslova u industriji i trgovini. Drustvo je sve vise sekularno, sa sve raznovrsnijim filozofijama i religijskim obrascima koji sve manje podsecaju na nekadasnje vise ili manje prisutno neraspoloženje za reforme u svim smerovima. Ocekivanja od Beograda u buducnosti i savremena stremljenja u vezi su sa lokalnom urbanom istorijom dugom vise od dva milenijuma, jednako kao i sa potrebom za izvesnim stepenom očuvanja, popravke, rehabilitacije i obnove urbane arhitektonske supstance koja u kvantitativnom smislu itekako osnaju nove poduhvate u izgradnji.

Posle Drugog svetskog rata Beograd je ostao glavni grad jedne od evropskih zemalja srednje velicine. Grad je tada postao još jaci magnet za stanovništvo iz mnogih krajeva prethodne Jugoslavije. Mada su efekti vazdušnih napada obeju strane u tom ratu bili izuzetno rusilacki, istorijski grad nije ostao napušten. Obrasci vlasništva nad zemljistem bili su međutim uglavnom napušteni, buduci da je najveći deo gradskog građevinskog zemljista zakonom predat gradskoj upravi ili državi na raspolaganje. Tako je nazalost još uvek.

Posto je vladala velika potreba za stanovima raznih vrsta i velicina, ostecene zgrade obnovljene su u slučajevima gde god je to bilo moguce. Na rubovima dotada izgrađenog grada podignute su prve nove građevine, a nedugo zatim utemeljen je i ceo buduci Novi Beograd, na sremskoj strani reke Save, sucelice starom Beogradu, na sumadijskoj strani iste reke. Oba ova dela danas vec metropolitanskog Beograda nalaze se na desnoj obali Dunava, dok je leva obala te najveće evropske reke u Beogradu ostala uglavnom prepustena slučaju, tjs. "bespravnoj" gradnji. Razlozi za to bili su i vojno-strateske prirode, smatralo se dugo, a sudeći po 2003. godine usvojenom trenutno vazecem Generalnom planu tako se službeno misli i danas. A na veliku stetu razvoja i Beograda i Srbije, i cele jugoistocne Evrope, jer Beograd i na banatskoj strani Dunava u ovim iznenada iskrslim povoljnim okolnostima postao je nasusna potreba ove metropole.

Podizanje novih delova grada u socijalističkom periodu radeno je po planovima koji su uključivali i zgrade i infrastrukturu tehničkih namena, skole i obdanista, što je u celini dovelo do uglavnom zadovoljavajuće opremljenosti danasnijih mesnih područja u novijim delovima grada. Ova dostignuća mogu se meriti sa sličnim ne samo u nekadasnjim takođe socijalističkim zemljama centralne i istočne Evrope, nego i sa dostignućima zapadno- i severnoevropskih socijaldemokratija u istom periodu, a i u vremenu između dva svetska rata.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com